

ски и аналитически знания, но нѣматъ психически знания. Малко отъ знанията имъ сѫ станали тѣхна плътъ и кръвь. Когато анализира веществото на тѣлото, химикътъ го разлага на съставнитѣ му части. Като синтезира веществата, химикътъ образува все по-сложни съединения. Като разлага сложнитѣ тѣла и синтезира отдѣлнитѣ елементи въ сложни съединения, химикътъ извѣршва редъ процеси, които заслужватъ изучаване. Ако при съединяване на два елемента получите нѣкакъвъ газъ, той може да се запали и да свѣти, но може и да избухне. При разумното използване на газа, вие можете да получите свѣтлина, а при неразумното му използване, смѣсенъ съ въздуха или кислорода, той може да се запали и да избухне. Много химици сѫ пострадали при такива експлозии.

Единъ виденъ американски професоръ получавалъ предъ студентитѣ си едно взривно вещество, чиято експлозивна сила била десетъ пъти по-голѣма отъ тази на динамита. За тази цѣль той взелъ една малка частъ отъ него и я запалилъ. Като знаялъ експлозивната сила на това вещество, щомъ го запалилъ, професорътъ казалъ на студентитѣ си: Бѣгайте вънъ! Моментално аудиторията се изпразнила — професорътъ съ студентитѣ се намѣрили вънъ. Опасно нѣщо сѫ взривнитѣ вещества. И най-малката частица отъ тия вещества съдѣржа толкова експлозивна сила, че може да произведе голѣми нещаствия. Като-